

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه	پیاده‌سازی

حال روزه‌دار ماه مبارک رمضان

روزهایی از این ماه عزیز، از این ماه سرشار از برکت و رحمت و مغفرت گذشت. لحظه لحظه‌ی ایام گذشته و لیالی طی شده، چنان گرانبهاست، که جا دارد انسان در حسرت از دست رفتن آنها بگرید، بسوزد و بگدازد. نمی‌دانم چقدر در بهره‌گیری موفق بودیم؛ چقدر این روزها و شب‌های ما با سایر روزها و شب‌های سال متفاوت بود؛ و چقدر حال ما حال دیگری بود. عرض کرده‌ام کسی که معشوق در خانه‌ی او مهمان شده، حال او حال دیگری است. ماه مبارک رمضان، شهرالله، با برکت و رحمت و مغفرت در خانه‌ی دل همه‌ی مؤمنان وارد شده است. این میهمان گرامی، محبوب و معشوق دوست‌داشتنی، حضورش چنان التهایی در میزبان ایجاد می‌کند که حال او حال دیگری است. بی‌قراری و شیدایی همه‌ی وجود او را می‌گیرد. شمع حضور در محضر محبوب و معشوق او را به وجد می‌آورد. آنچه به اعمال ماه مبارک روح می‌دهد، اثربخشی می‌دهد، همین حسّ و حالی است که انسان احساس می‌کند از یک‌سو مهمان بزرگی، عزیزی، محبوبی و معشوقی بر او وارد شده، و از سوی دیگر فی‌الواقع بر معشوق و محبوب خود مهمان شده است! دوجانبه است. این ماه ضیافت الهی است: **شَهْرٌ دُعِيْتُمْ فِيهِ إِلَى ضِيَافَةِ اللَّهِ**^۱. حضور در خانه‌ی معشوق هم شیرینی ویژه‌ای دارد که قابل وصف شدن نیست! اینکه معشوق سفره بگستراند، از انسان پذیرایی کند، لذتی را در پی می‌آورد که با هیچ لذتی در هستی قابل

۱. صدوق، امالی، ص ۹۳؛ سیدین طاووس، اقبال‌الاعمال، ج ۱، ص ۲ و مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۵۶.

مقایسه نیست! اینکه این ماه عید اولیاء الهی است به همین خاطر است؛ در این ماه شادمانی، شور و نشاط، روح و جان مهمانان خدا را دربرمی‌گیرد.

امیدواریم خدای متعال این توفیق را داده باشد که بخشی از آنچه را که شایسته‌ی یک عبد در محضر مولای خود است، به‌جا آورده باشیم؛ گرچه حقّ این ماه به‌جا آوردنی نیست؛ از توان هیچ‌کس بر نمی‌آید آن‌گونه که سزاوار این ماه است، عمل کند. اما همین تقلاً، همین تلاش، همین تکاپو، همین دوست داشتنی اینک انسان بتواند شایسته‌تر این ماه را پذیرا باشد، خود این زمینه‌ساز است که خدای متعال ما را بپذیرد؛ روحاً و قلباً احساس کنیم که پذیرفته شده‌ایم؛ احساس کنیم که خدای متعال نگاه ویژه، بر ما انداخته است. خدای متعال در این ماه مبارک به همه‌ی ناس با نظر رحمانیت خودش نظر رحمت می‌افکند؛ اما بر بندگانی که اهل معرفتند، اهل محبتند، اهل عشق و دلدادگی و سرسپردگی به خدا و اولیاء خدا هستند، علاوه بر آن نظر رحمت، که رحمت عامّ حضرت حق است، [نظر رحیمیه هم دارد].

همان‌طور که اشاره کرده‌ام، در خطبه‌ی شعبانیه بنابه نقل پیغمبر اکرم ﷺ همه‌ی بشر را مخاطب قرار دادند که: **أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّهُ قَدْ أَقْبَلَ إِلَيْكُمْ شَهْرُ اللَّهِ بِالْبُرْكََةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَهُوَ شَهْرٌ دُعِيتُمْ فِيهِ إِلَى صِيَابَةِ اللَّهِ.**^۲ این رحمت، رحمت رحمانیه است که همه‌ی ناس را دربرمی‌گیرد. اما کسانی که اهل محبتند، اهل دلدادگی و به تعبیری که در عبارات منسوب به امام سجّاد ع در صحیفه‌ی سجّادیه هست، اهل این ماهند، برای این ماه اهلّیت دارند، برای اینها علاوه بر آن نظر رحمانی، یک نظر رحیمی نصیب خواهد شد؛ یک نظر سرشار از عشق و محبت و لطف و صمیمیت نصیب آنها خواهد شد. امیدواریم خدای متعال ما را از این گروه قرار دهد. دل ما را چنان زنده و بیدار بدارد و چنان شیدا و شیفته‌ی

۲. صدوق، امالی، ص ۹۳؛ سیّدین طاووس، اقبال‌الاعمال، ج ۱، ص ۲ و مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۵۶.

خدا و اولیاء خدا قرار دهد، چنان با همه‌ی وجودمان حضور را در این ماه احساس کنیم که مشمول آن نظر رحیمیّی حضرت حق هم قرار بگیریم. ان شاء الله.

به‌رحال ماه بسیار بزرگی است. امیدواریم خدای متعال این ماه را که عطر و بوی خدا می‌دهد، برای ما جاودانه کند. یعنی این ماه را که ما را بر آن وارد فرمود تا پایان عمر برای ما استمرار ببخشد و تا پایان عمر مهمان ضیافت‌الله بمانیم؛ دیگر از این مهمانی بیرون نیاییم! در همان خطبه‌ی شعبانیّه فرمود که در موقع نمازها دست به‌سوی آسمان دراز کنید، از خدا بخواهید که در بهشت را که در این ماه به روی شما گشوده شده هرگز نبندد؛^۳ یعنی چه؟! یعنی دیگر تا پایان عمرتان از این ضیافت و مهمانی خدا بیرون نیایید! این حال و حسّ عاشقانه و عارفانه‌ی رمضانی، دیگر هرگز از وجود شما و از زندگی شما خارج نشود! همین حسّ و حال معنوی، همین شور و شیدایی ولایی و توحیدی، همواره برای شما بماند و مستقرّ و مستمر بشود؛ ان شاء الله. امیدواریم این‌گونه باشیم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ

^۳ . أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ فِي هَذَا الشَّهْرِ مُفْتَحَةٌ فَسَلُّوا رَبَّكُمْ أَنْ لَا يُغْلَقَهَا عَلَيْكُمْ.